

Ženklava

Kraj: Moravskoslezský

Správní obvod: Kopřivnice

Nadmořská výška: 336 m n. m.

Počet obyvatel: 1 174

Adresa URL: www.zenklava.cz

Okres: Nový Jičín

GPS souřadnice: 49.563574N, 18.107188E

První pís. zmínka: 1411 (613 let)

PSČ: 742 67

Historie obce Ženklava

Založení vsi spadá nejspíše do 13. století, kdy vzniká i řada okolních osad. První písemná zmínka o Ženklavě se objevuje v listině pana Lacka z Kravař z roku 1411 na odúmrť pro vsi štramberského panství. Později příslušela k panství fulneckému, ale po jeho rozdělení v roce 1584 byla osada připojena ke Kunwaldu. Roku 1588 Jan Balear Centryš z Kysuberka prodal vesnici Rybí a osadu Ženklav za 5 600 zl. městu Nový Jičín. U novojického panství setrvala ves až do konce feudalismu. Počátkem 16. století byla osada zničena živelnou pohromou a velice zpustla. Došlo však k jejímu novému osídlení. Novými osadníky byli Němci, pravděpodobně z Fulneku a okolí, kteří byli nekatolíci. Za třicetileté války byla vesnice často pleněna císařskými a protestantskými vojsky a 21. února 1624 ji vypálili Poláci. Poté byla znovu osídlována hlavně německým obyvatelstvem. Ženklava byla od roku 1590 povinna všemi polními pracemi k tamovskému dvoru (Tannenhof), zato při těžných robotách mohla pásti koně na dvorských polích a robotníci obdrželi při žních oběd a dohromady achtl piva podobně jako při pracích na lukách Martínkovských a Šarvartovských, které dosud obdělávali Veřovští. Šafářem ve dvoře byl roku 1597 (zu Tannendorf) jménem neuvedený panský zaměstnanec. Poté co Tamovský dvůr koupilo město Nový Jičín, připojilo zbylé 4 poddané do Ženklavy, jejíž horní konec obrácený ke Štramberku se v 17. století nazýval Tomanovice, Tamanovice, či Tannendorf. Za Marie Terezie byla upravená selská robota. První zmínka o ženklavském fojtovi je až v rejstříku berně olomouckého kraje z roku 1516. Do roku 1578 se hlásí stříbrný mešní kalich na kterém je mj. vyryto jméno Hans Grassmann, Richter zu Senftleben. Grassmannové (resp. Grossmannové) jsou tak prvním známým ženklavským fojtským rodem. Jinak jsou dějiny rychty spojeny od poloviny 17. století s rodem Bayerů, kteří byli dědičnými fojty až do zrušení patrimoniální správy v pol. 19. století. Vůči vrchnosti měl fojt povinnost odvádění laudemia neboli aufanku do vrchnostenských důchodů, tj. 10 % z celkové kupní ceny fojtsství. V roce 1629 byly jezuité zavedeny tzv. vinné fůry jak pro fojty tak pro obce.

